

BESLISSING OP BEZWAAR

11424-65324

Op 4 april 2008 heeft de heer mr. M.E. Gelpke van Van der Feltz advocaten, namens de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (hierna: belanghebbende) bezwaar gemaakt tegen de tariefbeschikking d.d. 20 februari 2008, met kenmerk 5300-1900-08-3, waarmee de tarieven tandheelkunde per 1 april 2008 zijn vastgesteld. Deze tarieven zijn inclusief de tarieven voor orthodontie verricht door tandartsen (hierna: D-tarieven).

Op 8 mei 2008 heeft belanghebbende voor de motivering van de bezwaren verwezen naar de bezwaren van de NMT, gericht tegen de orthodontietarieven (hierna: O-tarieven) die gelden per 1 juli 2007.

Op 27 mei 2008 heeft belanghebbende aangegeven geen behoefte te hebben aan een mondelinge behandeling van de bezwaren, aangezien de bezwaargronden reeds zijn besproken in de bezwaarprocedure over de O-tarieven.

Op 18 september 2008 heeft belanghebbende nogmaals aangegeven dat de gronden van bezwaar en beroep in de procedure tegen de O-tarieven, die gelden per 1 juli 2007, ook gelden in deze procedure.

Op 16 januari 2009 heeft belanghebbende bezwaar gemaakt tegen de tariefbeschikking van 15 december 2008, met kenmerk 5300-1900-09-1, waarin de tarieven tandheelkunde per 1 januari 2009 zijn vastgesteld.

Op 15 januari 2010 heeft belanghebbende bezwaar gemaakt tegen de tariefbeschikking van 14 december 2009, met kenmerk 5300-1900-10-2, waarin de tarieven tandheelkunde per 1 januari 2010 bekend gemaakt zijn.

Op 18 december 2012 heeft het College van Beroep voor het bedrijfsleven (hierna: CBb) de beroepen van de Associatie Nederlandse Tandartsen (ANT) tegen de tariefbeschikking tandheelkunde van 20 december 2006, met kenmerk 5300-1900-07-02 en tegen de tariefbeschikking van 19 juli 2007, met kenmerk 5300-1900-07-05, ongegrond verklaard. Het CBb oordeelde dat het niet trendmatig aanpassen van de D-tarieven per 1 januari 2007 en 1 juli 2007 niet onredelijk of anderszins onaanvaardbaar is.

De NZa heeft belanghebbende op 20 februari 2013 gevraagd of deze uitspraak aanleiding vormt om de nog lopende bezwaren tegen de D-tarieven in te trekken.

Belanghebbende heeft op 13 maart 2013 aangegeven dat de bezwaren gestoeld zijn op de gedachte dat de kortingen/bevriezingen van de D-tarieven rechtstreeks samenhangen met de kortingen/bevriezingen op de O-tarieven. Aangezien de juistheid van de O-tarieven vanaf 1 juli 2007 nog niet vaststaat, handhaaft belanghebbende de bezwaren aangaande de D-tarieven.

Op 7 mei 2013 is belanghebbende gehoord over de bezwaarschriften die ingediend zijn tegen de O-tarieven die gelden vanaf 1 juli 2007. De NZa verwijst naar het hoorzittingsverslag, dat is bijgevoegd ([vertrouwelijk]).

Op 9 juli 2013 heeft de Raad van Bestuur van de NZa de bezwaarschriften van belanghebbende tegen de O-tarieven die gelden per 1 juli 2007 ongegrond verklaard. De NZa verwijst naar de beslissing op bezwaar van 9 juli 2013, met kenmerk 26621-60744, die is bijgevoegd ([vertrouwelijk]).

Op grond van het Besluit organisatie, mandaat, volmacht en machtiging is de directeur Strategie & Juridische Zaken van de NZa bevoegd om namens de NZa te beslissen op het bezwaarschrift.

De NZa heeft de hierboven vermelde beschikkingen in heroverweging genomen. De NZa heeft besloten dat niet tegemoet kan worden gekomen aan de bezwaren en dat de bestreden besluiten ongewijzigd in stand dienen te blijven. De bezwaren worden dan ook ongegrond verklaard. Hieronder volgt de motivering daarvan.

GRONDEN VAN BEZWAAR

Belanghebbende voert samengevat de volgende gronden van bezwaar aan.

De Wmg noopt niet tot gelijkschakeling van de orthodontistentarieven en de D-tarieven. De verlaging van de D-tarieven is niet in overeenstemming met het binnen de systematiek geldende uitgangspunt van kostenneutraliteit, waarbij verlagingen door verhogingen (dienen te) worden gecompenseerd.

In de brief van 18 september 2008 licht belanghebbende nogmaals toe dat de verlaging van de D-tarieven uitsluitend een gevolg is van de haars inziens onterechte verlaging van de O-tarieven. Een verlaging van de O-tarieven kan bovendien niet doorgetrokken worden naar de D-tarieven, omdat onderzoeksresultaten die dat ten aanzien van de D-tarieven kunnen rechtvaardigen, ontbreken.

Daarnaast verwijst belanghebbende naar de gronden van bezwaar en beroep die zijn ingediend tegen de O-tarieven die per 1 juli 2007 gelden.

Overigens verwijst belanghebbende in de bezwaarschriften van 19 januari 2009 en 15 januari 2010 naar de gronden van bezwaar zoals ingediend tegen de D-tarieven die golden per 1 april 2008.

OORDEEL NZa

Achtergrond

Marktordening gezondheidszorg

Op de orthodontische zorg is de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) van toepassing. Op basis van de Wmg kan de NZa tarieven

vaststellen voor bepaalde prestaties. Zorgaanbieders, zoals tandartsen en orthodontisten, zijn bij het in rekening brengen van tarieven gebonden aan de door de NZa vastgestelde prestaties en (maximum)tarieven. Het is zorgaanbieders verboden een tarief in rekening te brengen waarvoor geen prestatiebeschrijving is vastgesteld. De materiële normering voor de vast te stellen prestaties is vervat in de door de NZa vastgestelde beleidsregels. De minister van VWS kan aan de NZa algemene aanwijzingen geven over de onderwerpen waarover de NZa beleidsregels kan vaststellen.

D-tarieven per 1 april 2008

Zowel orthodontisten als tandartsen zijn opgeleid om orthodontische zorg te leveren. De O-tarieven en D-tarieven waren verschillend. De D-tarieven waren over het algemeen hoger dan de O-tarieven. De O-tarieven zijn sinds 2005 in meerdere stappen verlaagd. Om het tariefverschil tussen het O-tarief en het D-tarief niet te laten oplopen, zijn de D-tarieven sinds 2005 bevroren en per 1 april 2008 met gemiddeld 6% verlaagd. Vanaf het begin zijn de tarieven van een zevental D-prestaties uitgezonderd geweest van de bevroering en verlaging. Het gaat om de prestaties met code D06, D07, D56, D57, D61, D62 en D63. Dit zijn prestaties die van algemene tandheelkundige aard zijn en die ook in andere hoofdstukken van de tarieflijst tandheelkunde voorkomen (bijvoorbeeld consult, röntgenfoto en mondbeschermer). De uitzondering is om te voorkomen dat binnen de lijst voor tandheelkunde tariefverschillen bestaan voor dezelfde prestaties.

Het CBb heeft in het kader van een beroepsprocedure over de bevroering van de D-tarieven per 1 januari 2007 op 18 december 2012 geoordeeld: 'Dat daarbij het O-tarief als referentietarief is gehanteerd, acht het College niet onredelijk, aangezien, zoals door verweerster is gesteld en door appellante niet is bestreden, de orthodontische behandeling door de tandarts eerder uitzondering dan regel is. Gelet hierop kan, ongeacht de oorzaak van de divergentie van de tarieven, worden aangenomen dat het O-tarief het meer efficiënte tariefniveau representeert.'¹

Op 19 december 2007 is belanghebbende geïnformeerd over de (continuering van de) bevroering van de D-tarieven per 1 januari 2008 en het voornemen om per 1 april 2008 de D-tarieven te verlagen met 6%, hetzelfde percentage, waarmee de O-tarieven per die datum worden verlaagd.

Op 25 februari 2008 is belanghebbende geïnformeerd over het besluit van de NZa dat de D-tarieven daadwerkelijk per 1 april 2008 verlaagd worden met gemiddeld 6%. In deze brief (kenmerk VDRK/pere/CV/08/082) wordt hierover het volgende opgemerkt:

- "De Raad van Bestuur van de NZa vindt het divergeren van de tarieven van orthodontisten en tandartsen voor vergelijkbare orthodontische zorg ongewenst vanwege het consumentenbelang.

¹ Op 28 mei 2013 heeft het CBb uitspraak gedaan in de zaak Creightonward vs NZa (AWB 11/118 en AWB 11/1103). Deze uitspraak bevestigt eerdere jurisprudentie van het CBb inzake het principe van functionele bekostiging (zaak LHV vs NZa). Ook de uitspraak van het CBb in de zaak ANT vs NZa d.d. 18 december 2012 is hiermee vergelijkbaar.

Vanuit het consumentenbelang bezien is het tevens niet transparant dat de consument voor dezelfde zorg bij de tandarts meer moet betalen dan bij de orthodontist.

- Vanwege zorginhoudelijke redenen is geen sprake van verschillende prestaties op het gebied van de orthodontie. De tandheekkundig adviseur van het College voor zorgverzekeringen heeft, in zijn hoedanigheid als adviseur voor de NZa, in dit kader de vergelijkbaarheid van de prestaties op het gebied van de orthodontie, verricht door tandartsen en orthodontisten, onderzocht. Hieruit is gebleken dat er geen bewijs beschikbaar is dat een orthodontist kwalitatief betere zorg levert dan een tandarts voor orthodontische zorg en dat de prestaties vergelijkbaar zijn. Hieruit kan worden geconcludeerd dat verschillende tarieven voor tandartsen en orthodontisten vanwege differentiatie in kwaliteit niet nodig zijn. In beginsel geldt dat voor kwalitatief dezelfde zorg ook dezelfde prijs moet gelden. Dit sluit aan bij de Wmg, waarin de zorg functioneel wordt benaderd. Dit uitgangspunt geldt derhalve ook voor de tarifiering van de mondzorg op het gebied van de orthodontie.

- Tariefregulering in de zorg is gericht op kostenbeheersing. Vanuit het oogpunt van kostenbeheersing is dit nodig om kwalitatief goede zorg ook betaalbaar en toegankelijk voor de consument te houden. Deze doelstelling kan bereikt worden door het stimuleren van efficiënte zorgverlening. Naar aanleiding van de diverse onderzoeken naar de Nederlandse markt van zorgverlening op het gebied van de orthodontie is de NZa gebleken dat de orthodontische zorg nu efficiënter wordt, althans efficiënter kan worden geleverd, dan waar bij de eerdere tariefvaststelling voor orthodontisten vanuit is gegaan. Deze efficiëntie wordt behaald door een vergaande taakdelegatie in de praktijk. Daarom heeft de NZa in mei 2007 besloten dat de oorspronkelijke orthodontist-tarieven worden verlaagd in vier stappen. In beginsel geldt dat voor kwalitatief dezelfde zorg dezelfde prijs, gebaseerd op het meest efficiënt gebleken niveau van zorgverlening, moet gelden. Voor de orthodontische zorg is dit het tariefniveau van de orthodontist. Bij dit uitgangspunt past het verhogen van de tarieven voor orthodontische zorg door tandartsen niet, terwijl de tarieven voor orthodontische zorg door orthodontisten dalen. Daarom heeft de NZa besloten dat het tariefverschil tussen orthodontisten en tandartsen niet groter wordt.”

De NZa heeft op 15 december 2008 besloten om het besluit aangaande het doorvoeren van de 3^e en 4^e stap van de tariefverlaging uit te stellen totdat het Visiedocument bekostigingsstructuur mondzorg gepubliceerd was. De tarieven zijn per 1 januari 2009 slechts trendmatig aangepast; dat geldt ook voor de D-tarieven. Op 14 december 2009 heeft de NZa besloten de tarieven, inclusief de D-tarieven, voor 2010 eveneens slechts trendmatig aan te passen.

De onderhavige bezwaarschriften hebben betrekking op de tarieven per 1 april 2008, per 1 januari 2009 en per 1 januari 2010.

Ondertussen heeft de NZa, na het uitvoeren van een gevoeligheidsanalyse, per 1 juli 2011 functionele tarieven orthodontie ingevoerd op het niveau van de tarieven voor orthodontisten. Hierbij heeft de NZa besloten dat het uitgangspunt voor de functionele tarieven orthodontie het O-tariefniveau is, dat is berekend aan de hand van het in 2009 en 2010 uitgevoerde gegevensonderzoek onder orthodontisten.

Voor een uitgebreide toelichting hierop verwijst de NZa naar de brief van 27 mei 2011 bij de tarieven per 1 juli 2011 (briefkenmerk 11D0018643) en de beslissing op bezwaar van 9 juli 2013, met kenmerk 26621-60744, die is bijgevoegd.

Ten aanzien van de bezwaren

De NZa is van oordeel dat zij terecht tot verlaging van de D-tarieven per 1 april 2008 is overgegaan. Ook is de NZa van oordeel dat de D-tarieven die golden in 2009 en in 2010 terecht slechts trendmatig zijn aangepast om het verschil tussen de D- en de O-tarieven niet groter te laten worden.

De NZa gaat uit van een functionele benadering voor tariefregulering. Reeds in 2005 heeft de NZa kenbaar gemaakt dat zij de D-tarieven gelijk wil schakelen met de O-tarieven. Bij brief van 14 december 2006 (kenmerk ajrr-6wgcw29) heeft de NMT aangegeven dat zij achter het principe van functionele tarieven staat. Uitgangspunt van functionele tarieven dient te zijn dat voor dezelfde prestaties dezelfde tarieven gelden. De prestatiebeschrijvingen van de orthodontische verrichtingen door tandartsen zijn per 1 januari 2006 gelijk aan die van orthodontisten. Hiertegen is overigens nimmer bezwaar gemaakt.

Van onterechte verlaging van de O-tarieven is geen sprake. Voor de motivering hiervan verwijst de NZa naar de beslissing op bezwaar van de NZa van 9 juli 2013, met kenmerk 26621-60744, die hier als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

Gelet op het bovenstaande, gelet op de eerder genoemde uitspraak van het CBb en gelet op de resultaten van de uitgevoerde gevoeligheidsanalyse is de NZa van oordeel dat de verlaging van de O-tarieven wel degelijk doorgetrokken kon worden naar de D-tarieven.

De door belanghebbende aangevoerde gronden van bezwaar treffen dan ook geen doel.

De aangevoerde gronden van bezwaar leiden niet tot aanpassing van de tarieven tandheelkundige zorg die per 1 april 2008, 1 januari 2009 en 1 januari 2010 golden.

Bijzondere omstandigheden

Bijzondere omstandigheden zijn noch gesteld, noch gebleken.

CONCLUSIE

Gelet op het voorgaande heeft de NZa besloten om de bezwaren ongegrond te verklaren en de bestreden tariefbeschikkingen ongewijzigd in stand te laten.

Ingevolge artikel 105 van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) kan een belanghebbende binnen zes weken na de datum van verzending van dit besluit beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage. Het beroep dient conform artikel 6:5 lid 1 Awb schriftelijk en ondertekend te worden ingediend en moet ten minste de volgende gegevens bevatten: naam en adres van de indiener, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt en de gronden van het beroep. Indien beschikbaar dient een afschrift van het besluit te worden meegezonden.

Hoogachtend,
De Nederlandse Zorgautoriteit

dr. M.C. Mikkers RA
directeur Strategie en Juridische Zaken